

Polugodišnja ocjena Štokholmskog programa

Rezolucija Europskog parlamenta od 2. travnja 2014. o ocjeni Stockholmskog programa sredinom razdoblja (2013/2024(INI))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 25. studenog 2009. o „Komunikaciji Komisije Europskom parlamentu i Vijeću – područje slobode, sigurnosti i pravde u službi građana – Stockholmski program”¹,
- uzimajući u obzir program Europskog vijeća „Stockholmski program – Otvorena i sigurna Europa u službi i zaštiti građana”²,
- uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
- uzimajući u obzir zajedničke rasprave Odbora za pravna pitanja, Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove te Odbora za ustavna pitanja u skladu s člankom 51. Poslovnika,
- uzimajući u obzir izvješće Odbora za pravna pitanja, Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove i Odbora za ustavna pitanja i mišljenja Odbora za vanjske poslove i Odbora za prava žena i ravnopravnost spolova (A7-0153/2014.),

Stockholmski program i Ugovor iz Lisabona

1. vjeruje da su Ugovor iz Lisabona i priznavanje obvezujuće pravne snage Povelje o temeljnim pravima Europske unije donijeli značajna poboljšanja i ojačali ustavnu osnovu na kojoj institucije EU-a i države članice mogu ostvariti kao cilj uspostavu područja slobode, sigurnosti i pravde, ali primjećuje da su za neka područja potrebni dodatni naponi, a posebice u pogledu njihove provedbe; smatra da je za ostvarenje ovog cilja potrebna ujednačena primjena ugovora i sekundarnog zakonodavstva u cijelom EU-u; stoga se slaže da treba izbjegavati izuzimanja ili posebne režime, a gdje je moguće i ukinuti ih; traži da Komisija i Predsjedništvo Vijeća bolje ispune svoje obveze „neodgodivog i potpunog” izvješćivanja Parlamenta „u svim fazama postupka” koji vodi zaključivanju međunarodnih sporazuma; žali zbog odgoda u usklađenju akata u vezi s bivšim trećim stupom s novom hijerarhijom normi – osnovnih, delegiranih i provedbenih akata – u skladu s Ugovorom iz Lisabona i novom institucionalnom strukturom;

Pravo Komisije na zakonodavnu inicijativu i redovan zakonodavni postupak

2. stajališta je da je proširenom primjenom redovnog zakonodavnog postupka donošenje zakonodavstva postalo legitimnije i da je približeno građanima time što je Parlamentu, jedinjoj instituciji Unije za koju se zastupnici izravno biraju, dan veći stupanj utjecaja; vjeruje da u budućoj izmjeni Ugovora treba ukloniti iznimke u primjeni redovnog zakonodavnog postupka;

¹ SL C 285 E, 21.10.2010., str. 12.

² SL C 115, 4.5.2010., str. 1.

3. primjećuje da se Komisija u svojoj komunikaciji od 20. travnja 2010. pod nazivom „Uspostava područja slobode, sigurnosti i pravde za europske građane – Akcijski plan za provedbu Stockholmskog programa” (COM(2010)0171) zauzela za „pokazivanje više volje u odgovorima na svakodnevne brige i težnje europskih naroda” i naglasila da „Unija mora biti sposobna reagirati na nepredviđene događaje, bez odgađanja koristiti prilike te predviđati buduće tendencije i prilagođavati im se”;
4. podsjeća na primjenu redovnog zakonodavnog postupka u EU-u kao načela koje obuhvaća proces odlučivanja u širem rasponu politika koje se odnose na područje slobode, sigurnosti i pravde, na zahtjev iz Ugovora da se odluke donose „što otvorenije i što je moguće bliže građanima” i na povećanu potrebu za fleksibilnošću; poručuje Komisiji da se koristi svojim pravom zakonodavne inicijative, potpuno se pridržavajući svojih nadležnosti koje su utvrđene Ugovorima i načelima propisanim tim Ugovorima, uključujući načelo supsidijarnosti, te blisko surađujući sa suzakonodavcima;

Nacionalni parlamenti

5. stajališta je da je povećano sudjelovanje nacionalnih parlamenata u aktivnostima Europske unije, kakvo je osmišljeno u Protokolima br. 1 (o ulozi nacionalnih parlamenata u Europskoj uniji) i br. 2 (o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti) uz Ugovor o Europskoj uniji i Ugovor o funkcioniranju Europske unije, pozitivno utjecalo posebno na razvoj i funkcioniranje područja slobode, sigurnosti i pravde ne samo zato što je sada veća vjerojatnost da će se poštovati načelo supsidijarnosti nego i zato što je šira i jača uključenost europskih naroda u demokratske procese značajno pridonijela usvajanju zakonodavstva i donošenju europskih politika;
6. poziva na intenzivniju suradnju i dijalog između nacionalnih parlamenata i Europskog parlamenta, kao i između institucija i tijela EU-a općenito te nacionalnih parlamenata, kako bi se osiguralo da institucije i tijela EU-a u što većoj mjeri izravno i brzo učine dostupnima informacije o inicijativama EU-a nacionalnim parlamentima;

Jedinstven izborni zakon za izbore za Europski parlament

7. primjećuje da čak i u nedostatku sporazuma o jedinstvenom izbornom postupku kod izbora za Europski parlament izborni sustavi postupno postaju sve sličniji, posebno zbog osnivanja političkih stranaka i političkih zaklada na razini EU-a, rada uloženog u izradu Europskog statuta na temelju prijedloga Komisije za reformu pravila koja uređuju europske političke stranke i zabrane obnašanja dvostrukog mandata, prema kojoj je funkcija zastupnika u Europskom parlamentu nespojiva s funkcijom zastupnika u nacionalnom parlamentu; potiče transparentnije postupke imenovanja kandidata kojima se jamči neovisnost kandidata
8. stajališta je da bi javnost trebalo bolje upoznati s demokratskom ulogom Parlamenta i da bi se europske izborne kampanje trebale usmjeriti na stvarno europska pitanja;
9. u skladu s time zauzima stajalište da će u budućnosti biti nužna reforma izborne procedure kako bi se poboljšala legitimnost i učinkovitost Parlamenta, u skladu s načelima utvrđenima u Ugovorima; smatra da će takva reforma potaknuti građane EU-a na sudjelovanje u europskim izborima u državama članicama u kojima borave a čiji nisu državljani;

10. ipak pozdravlja kao prvi korak usvajanje Direktive Vijeća 2013/1/EU Vijeća od 20. prosinca 2012. o izmjeni Direktive 93/109/EZ o detaljnom utvrđivanju ostvarivanja pasivnog biračkog prava na izborima za Europski parlament građana Unije s prebivalištem u državi članici čiji nisu državljani¹, pojednostavljenjem zahtjeva koje moraju ispunjavati građani EU-a s prebivalištem u državi članici čiji nisu državljani ako se žele kandidirati na europskim izborima; zagovara uklanjanje birokratskih zapreka koje još uvijek ometaju građane EU-a s boravištem u državi članici čiji nisu državljani pri sudjelovanju na europskim izborima te potiče suradnju među državama članicama radi uklanjanja ove smetnje koja ugrožava demokratske standarde EU-a; ponavlja da se trebaju poduzeti dodatni koraci radi osiguravanja prava glasa svakom građaninu EU-a bez obzira na njegovo trenutno prebivalište;

Europska građanska inicijativa

11. pozdravlja donošenje uredbe o europskoj građanskoj inicijativi² kojom se građanima EU-a daju iste ovlasti za iznošenje prijedloge politika kao i one koje već imaju Parlament i Vijeće;
12. stajališta je da građanska inicijativa može imati ključnu ulogu u definiranju tema kojima se treba baviti na razini EU-a i da povećava legitimnost postupka određivanja politika na razini EU-a;
13. međutim, žali zbog tehničkih poteškoća s kojima su se susreli organizatori građanske inicijative i poziva Komisiju da ih riješi;
14. ukazuje na to da djelotvornu primjenu građanske inicijative ne ometaju samo tehničke poteškoće već i financijski problemi uzrokovani pomanjkanjem proračunskih sredstava;

Ocjena Stockholmskog programa i njegove provedbe

Temeljna prava

15. smatra da EU treba promicati najvišu razinu zaštite ljudskih prava i temeljnih sloboda za sve ljude; stajališta je da je poglavlje Stockholmskog programa o promicanju građanskih prava u skladu s ovim nastojanjem; međutim, primjećuje da unatoč ostvarenom napretku treba pospješiti primjenu ovog poglavlja;
16. prima na znanje Komunikaciju Komisije i podsjeća na stajališta koja je Parlament usvojio o uspostavi novog EU okvira o vladavini prava za jačanje sposobnosti Unije za rješavanje takozvane „kopenhaške dileme” – situacije u kojoj Unija postavlja visoke standarde zemljama kandidatkinjama, uz istovremeni nedostatak funkcionalnih instrumenata za sadašnje države članice – čiji bi cilj morao biti osiguranje da sve države članice poštuju zajedničke vrijednosti sadržane u članku 2. UEU-u radi kontinuiteta „kopenhaških

¹ SL L 26, 26.1.2013., str. 27.

² Uredba (EU) br. 211/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o građanskoj inicijativi. (SL L 65, 11.3.2011., str. 1).

kriterija” sve dok ne bude izmijenjena uredba o osnivanju Agencije za temeljna prava¹, što Parlament ustrajno traži;

17. U tom smislu pozdravlja Komunikaciju Komisije naslovljenu „Novi EU okvir za jačanje vladavine prava” (COM(2014)0158) i raduje se suradnji s Komisijom u djelotvornoj provedbi okvira; međutim, naglašava da je i dalje potrebno redovito ocjenjivati poštuj li države članice temeljne vrijednosti EU-a navedene u članku 2. UEU-a; priznaje posebnu ulogu danu stručnom znanju i savjetima Venecijanske komisije i podsjeća da bi Agencija za temeljna prava, pravosudne mreže i druga neovisna stručna tijela također trebala pridonositi ocjenjivanju prijetnji vladavini prava;
18. izražava bojazan da se gospodarska kriza može pretvoriti u demokratsku krizu te vjeruje da je snažan politički poticaj i transparentno funkcioniranje demokratskih institucija na nacionalnoj i europskoj razini nužno za zaštitu demokratskih dostignuća, vladavine prava i temeljnih prava, za borbu protiv porasta populizma u Europi i za daljnje jačanje građanstva EU-a; zabrinut je zbog otvorenog izražavanja netolerancije prema mobilnosti građana EU-a, čiji je cilj potkopavanje prava radnika iz nekih novih država članica;
19. smatra da je potrebno pokloniti veću pozornost reagiranju na posebno stanje ranjivih skupina i jačanju borbe protiv rasizma, ksenofobije, antisemitizma, vjerske netrpeljivosti, islamofobije, netrpeljivosti prema Romima, homofobije i transfobije;
20. stajališta je da je od najveće važnosti donošenje i djelotvorna provedba zakona o suzbijanju zločina iz mržnje i govora mržnje te promicatelja, zagovornika i počinitelja zločina iz mržnje i govora mržnje te poziva na daljnje sastavljanje takvog zakonodavstva potpuno u skladu s načelom supsidijarnosti;
21. žali što nema napretka u provedbi nacionalnih strategija za integraciju Roma i što se nastavlja rasizam prema Romima i njihova diskriminacija diljem EU-a, uključujući segregaciju romske djece u obrazovnom sustavu; poziva države članice da pojačaju napore oko provedbe temeljnih prava i socijalne uključenosti Roma što ranijom primjenom preporuka navedenih u Preporuci Vijeća od 9. prosinca 2013. o učinkovitim mjerama integracije Roma u državama članicama²; poziva Komisiju i države članice da financijski podrže romske organizacije i uključe ih u sve politike koje ih se tiču;
22. naglašava činjenicu da se načelo univerzalnosti primjenjuje na temeljna prava i ravnopravnost; stoga potiče Vijeće da usvoji prijedlog direktive o suzbijanju diskriminacije; žali zbog neprikladnosti politike integracije osoba s invaliditetom i opsega u kojem se uvažavaju njihova prava;
23. pozdravlja donošenje Direktive 2012/29/EU o uspostavi minimalnih standarda prava, potpore i zaštite žrtava kaznenih djela³, u kojoj se posebna pozornost posvećuje zaštiti skupina u nepovoljnom položaju, kao što su žene i djeca; ističe da su te skupine često žrtve svih tipova nasilja, uključujući nasilje u obitelji; predlaže temeljitu istragu, otkrivanje i kazneno gonjenje takvih teških povreda ljudskih prava; pozdravlja usvajanje

¹ Uredba Vijeća (EZ) br. 168/2007 od 15. veljače 2007. o osnivanju Agencije Europske unije za temeljna prava (SL L 53, 22.2.2007., str.1.).

² SL C 378, 24.12.2013., str. 1.

³ SL L 315, 14.11.2012., str. 57.

Direktive 2011/99/EU o europskom nalogu za zaštitu ¹ i Direktive 2011/36/EU o sprečavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti njezinih žrtava ²(Direktiva o borbi protiv trgovanja ljudima); poziva države članice da prenesu te direktive u nacionalno zakonodavstvo i primijene ih što je prije moguće;

24. upućuje na svoje preispitivanje masovnog elektroničkog nadziranja građana EU-a; ponovno izražava ozbiljnu zabrinutost izraženu u svojoj rezoluciji od 4. srpnja 2013. o programu nadzora američke Agencije za nacionalnu sigurnost, obavještajnim službama u raznim državama članicama i njihovu utjecaju na privatnost građana EU-a³; smatra da masovno nadziranje predstavlja ozbiljan izazov u odnosu na načela demokracije, vladavinu prava i temeljna prava u Uniji te ustraje na organizaciji odgovarajućeg i učinkovitog parlamentarnog i sudskog nadzora i sigurnosti na razini EU-a i na nacionalnoj razini; smatra neophodnim uvođenje većih provjera i ravnoteže, posebno usvajanjem pravnog okvira EU-a za zaštitu podataka, što bi trebalo osigurati potpuno poštivanje temeljnih prava; smatra da se mora poduzeti nekakva mjera protiv nadziranja koje prijeti unutarnjoj sigurnosti EU-a; poziva Europsko vijeće da uzme u obzir preporuke i pozive iz svoje rezolucije od 12. ožujka 2014. o programu nadzora američke Nacionalne sigurnosne agencije (NSA), o nadzornim tijelima u različitim državama članicama i njihovom utjecaju na temeljna prava građana EU-a i o transatlantskoj suradnji u pravosuđu i unutarnjim poslovima;
25. smatra da je ispravan postupak pozivanja na odgovornost ključan za učinkovitu zaštitu i promicanje ljudskih prava te za osiguranje legitimne i učinkovite sigurnosne politike utemeljene na vladavini prava; poziva Komisiju da predloži mehanizam odgovornosti usmjeren na jačanje kapaciteta EU-a i njegovih država članica za sprečavanje, istraživanje i ispravljanje kršenja ljudskih prava na razini EU-a, posebice onih počinjenih u kontekstu prijevoza zatvorenika i nezakonitog pritvaranja u europskim zemljama o kojima postoje navodi a koje provodi CIA;
26. naglašava da će pristupanje Unije Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, predviđeno člankom 6. stavkom 2. Ugovora o Europskoj Uniji, ojačati daljnju zaštitu temeljnih prava u Uniji koja je zajamčena u Povelji o temeljnim pravima i sudskoj praksi Suda Europske unije;
27. primjećuje da će pristupanje toj konvenciji pružiti građanima, kao i drugim osobama za koje je Unija odgovorna, zaštitu u kontekstu djelovanja Unije sličnu onoj koju već uživaju u kontekstu djelovanja pojedinačnih država članica; ističe da je to tim važnije jer su države članice prenijele znatne ovlasti na Uniju, a posebno u sferama politike obuhvaćenima područjem slobode, sigurnosti i pravde;
28. pozdravlja nacrt sporazuma koji je dogovorilo 47 država članica Vijeća Europe i EU o pristupanju EU-a Europskoj konvenciji o ljudskim pravima te iščekuje pozitivno mišljenje Suda Europske unije o dogovorenom tekstu; poziva Parlament i Vijeće da ratificiraju sporazum ubrzo nakon konačne odluke Suda Europske unije;
29. pozdravlja činjenicu da će pristupanje toj konvenciji pružiti građanima, zajedno s drugim osobama za koje je Unija odgovorna, neophodnu dodatnu zaštitu, osobito u kontekstu

¹ SL L 338, 21.12.2011., str. 2.

² SL L 101, 15.4.2011., str. 1.

³ Usvojeni tekstovi od ovog datuma, P7_TA(2013)0322.

područja slobode, sigurnosti i pravde; naglašava predug rok za dovršenje pregovora o pristupanju i ne odobrava činjenicu da EU još nije u stvarnosti pristupila toj konvenciji; podsjeća da pristupanje EU-a ne ovisi samo o ratifikaciji njegovih država članica nego i o ratifikaciji drugih država koje su stranke te konvencije; poziva sve stranke na koje se to odnosi da što ranije započnu ratifikaciju;

30. oštro osuđuje blokadu i zastoje koje je EU doživio u pregovorima o pristupanju Europskoj konvenciji o ljudskim pravima (EKLJP) i poziva institucije EU-a i države članice da ubrzaju postupke pristupanja EU-a EKLJP-u te odbace svaki budući daljnji pokušaj potkopavanja uloge, nadležnosti i ovlasti iz EKLJP-a u odnosu na ljudska prava i temeljne slobode građana i rezidenata;
31. poziva na preispitivanje Uredbe o javnom pristupu dokumentima¹ koja će biti usvojena na temelju prijedloga Parlamenta;
32. poziva Komisiju i države članice da razviju posebne alate temeljene na novim informacijskim i komunikacijskim tehnologijama kako bi na europskoj razini razmijenili primjere najbolje prakse u borbi protiv diskriminacije;
33. naglašava da je važno uključiti rodnu dimenziju u sve strategije za integraciju osoba s invaliditetom, imigranata, Roma i drugih manjina te isključenih osoba;

Pravosudna suradnja u građanskim i kaznenim stvarima

34. zapaža da Stockholmski program ima za cilj olakšavanje slobodnog kretanja građana EU-a i osoba s boravištem u EU-u zaštitom i poštovanjem svih prava i obveza koji proizlaze iz europskog područja pravde te da pravosudna suradnja predstavlja glavno oruđe za postizanje toga cilja;
35. uvažava to da inicijative na polju uzajamnog priznavanja pravnih položaja, presuda i isprava imaju vrlo važnu ulogu u tom pogledu, budući da se uzajamnim priznavanjem ne izmjenjuju pravni sustavi država članica, ali se uklanjaju financijski i administrativni teret i pravne prepreke za građane, obitelji i poduzeća koja se koriste slobodama koje su im zajamčene Ugovorom, pri čemu se također poštuje vladavina prava i temeljna prava;
36. podsjeća da Stockholmski program sadrži niz većih inicijativa na polju građanskog prava, uključujući jednostavnije priznavanje presuda, valjanost oporuka diljem Unije, lakše postupke za prihvaćanje javnih isprava, jednostavniju prisilnu naplatu duga i inicijative Unije na području pravnog osposobljavanja;
37. napominje da su dosad prihvaćena samo tri zakona u ovom području, a to su Preinaka Bruxelles I.², Uredba o nasljeđivanju¹ i Uredba Rim III.², od kojih je samo treći danas

¹ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije, (SL L 145, 31.5.2001., str. 43).

² Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinaka), (SL L 351, 20.12.2012., str. 1.)

primjenjiv te budući da, unatoč tome što je Komisija predstavila znatan broj prijedloga na koje se poziva u Stockholmskom programu, još uvijek predstoji objava nekoliko većih prijedloga, uključujući one koji se odnose na uzajamno priznavanje učinaka isprava o osobnom stanju građana i 14. Direktivu o pravu trgovačkih društava;

38. smatra da je preduvjet uzajamnog priznavanja povjerenje građana i pravnih stručnjaka u svoje pravne institucije; primjećuje da jačanje istinski europske pravne kulture koja će u potpunosti poštovati temeljna prava i načela supsidijarnosti i neovisnosti sudbene vlasti, uspostavljanje zajedničkih standarda i razumijevanje drugih pravnih sustava, osobito u vidu osposobljavanja, ima vrlo važnu ulogu u podupiranju uzajamnog priznavanja i povjerenja; naglašava da međusobno priznavanje i povjerenje mogu dovesti do postupnih promjena u nacionalnim tradicijama građanskog prava kroz razmjenu najboljih praksi među državama članicama; smatra da se tom razmjenom ne bi trebalo umanjiti vrijednost nacionalnih pravnih tradicija;
39. napominje da su zakonodavne inicijative na području građanskog prava dugo bile usmjerene na materijalno pravo; poziva na stavljanje većeg težišta na procesno pravo u budućnosti;
40. potiče Komisiju na djelotvoran rad na uspostavi konvencije o međunarodnim presudama koja bi imala slične ciljeve kao i Uredba Bruxelles I;
41. izražava zadovoljstvo zbog prijedloga direktive o poboljšanju ravnoteže između spolova među savjetodavnim članovima uprava trgovačkih društava koja su uvrštena na burzama³; naglašava potrebu za borbom protiv još uvijek prisutnog „staklenog stropa”, koji je i dalje jedna od glavnih prepreka razvoju ženskih karijera;
42. pozdravlja prijedlog uredbe Komisije o promicanju slobodnog kretanja građana i poduzeća pojednostavljenjem postupka priznavanja određenih javnih isprava, čime se uklanja birokracija i postojeći jaz između institucija EU-a i građana;
43. poziva Komisiju da u skladu s prethodnim obvezama i na temelju opetovanih zahtjeva Parlamenta provede postojeće planove o donošenju prijedloga uredbe o uzajamnom priznavanju učinaka svih isprava o osobnom stanju građana u EU-u koji bi se temeljio na sveobuhvatnom pristupu kako bi se uklonile diskriminatorne pravne i administrativne prepreke za građane i građanke i njihove obitelji koje žele ostvariti svoje pravo na slobodno kretanje te da omogući građanima EU-a i osobama s boravištem u EU-u i njihovim obiteljima da diljem Unije zadrže postojeća prava povezana s osobnim stanjem građana koja su već pravno priznata u nizu europskih pravnih poredaka;
44. ponovno poziva na donošenje europskog kodeksa o međunarodnom privatnom pravu;

¹ Uredba (EU) br. 650/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršavanju odluka i prihvaćanju i izvršavanju javnih isprava u nasljednim stvarima i o uspostavi Europske potvrde o nasljeđivanju, (SL L 201, 27.7.2012., str. 107.)

² Uredba Vijeća (EU) br. 1259/2010 od 20. prosinca 2010. o provedbi pojačane suradnje u području prava primjenljivog na razvod braka i zakonsku rastavu, (SL L 343, 29.12.2010., str. 10.)

³ COM(2012)0614.

45. poziva Komisiju da nastavi razvijati program e-Pravosuđa kako bi građanima omogućila izravan internetski pristup pravnim informacijama i pravosuđu;
46. uvažava napredak koji je dosad ostvaren izvedbenim planom za jačanje postupovnih prava osumnjičenika i optuženika u kaznenom postupku, uključujući usvajanje direktiva o pravu na tumačenje i prevođenje¹, pravu na informaciju u kaznenim postupcima² i o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku³; poziva na pravodobno i ispravno prenošenje tih direktiva i osposobljavanje vladinih dužnosnika, sudaca, tužitelja i branitelja; ponavlja da su te mjere ključne za pravilno funkcioniranje pravosudne suradnje u EU-u kaznenim stvarima, osobito u pogledu provedbe mjera koje se temelje na načelu uzajamnog priznavanja kao što je europski uhidbeni nalog te ponavlja da je stalan napredak u zaštiti prava osumnjičenika i tuženika ključan; prima na znanje prijedloge o pravnoj pomoći, pretpostavci nedužnosti i zaštiti djece; čvrsto vjeruje da osobito pravna pomoć mora biti djelotvorno zajamčena kako bi se osigurala djelotvorna provedba Direktive o pravu na pristup odvjetniku; poziva na raspravu o zaštiti svjedoka i zviždača; poziva na to da se jačanje procesnih prava osumnjičenika i optuženih osoba u kaznenom postupku učini prioritetom za program za razdoblje nakon primjene Stockholmskog programa i podsjeća na to da izvedbeni plan nije sveobuhvatan;
47. žali zbog toga što i dalje predstoji dodatan rad u vezi s pritvaranjem prije suđenja, administrativnim pritvorom i pritvaranjem maloljetnika, u pogledu čega standardi u mnogim državama članicama ne odgovaraju standardima ljudskih prava i drugim međunarodnim standardima; prepoznaje potrebu za procjenjivanjem djelotvornosti nezakonodavnog rada na postojećim okvirnim odlukama, za općim prepoznavanjem problema sa pravom o pritvoru prije suđenja i praksama diljem Europe koji su utvrđeni tijekom savjetovanja Komisije te za posvećenošću ponovnom razmatranju argumenata za uspostavu minimalnih i izvršivih standarda u vezi s pritvorom prije suđenja uz pomoć zakonodavnog djelovanja; poziva Komisiju da zakonodavnim djelovanjem ponovno razmotri argumente za uspostavu takvih standarda u vezi s pritvorom prije suđenja, administrativnim pritvorom i pritvaranjem maloljetnika;
48. čvrsto vjeruje da bi dosljednost u načelima koja se primjenjuju u razvoju kaznenopravnog područja EU-a trebala biti prioritet i da bi institucije EU-a u tom pogledu međusobno trebale blisko surađivati, kao što je predloženo u rezoluciji od 22. svibnja 2012. o pristupu EU-a kaznenom pravu⁴;
49. vjeruje da se uzajamno povjerenje među državama članicama mora biti osnažiti usklađivanjem poštovanja temeljnih prava u okviru kaznenih postupaka i poduzimanjem zajedničkih mjera kako bi se osiguralo pravedno sudovanje i upravljanje zatvorima, što je često izvor manjka povjerenja među državama članicama, te da uzajamno priznavanje i

¹ Direktiva 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima, SL L 280, 26.10.2010., str. 1.

² Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku, (SL L 142, 1.6.2012., str. 1.)

³ Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima, (SL L 294, 6.11.2013., str. 1.)

⁴ SL C 264 E, 13.9.2013., str. 7.

usklađivanje kaznenog prava EU-a ne može napredovati bez ozbiljnih povratnih informacija o provedbi tih propisa na razini država članica;

50. pozdravlja prijedlog uredbe Vijeća o uspostavi Ureda europskog javnog tužitelja (COM(2013)0534; čvrsto vjeruje da bi uspostava Ureda europskog javnog tužitelja bila važan korak u daljnjem razvoju područja slobode, sigurnosti i pravde u EU-u; nadalje, pozdravlja prijedlog uredbe o Agenciji Europske unije za suradnju u kaznenom pravosuđu (Eurojust) (COM(2013)0535);
51. vjeruje da su potrebni veći naponi za provedbu načela uzajamnog priznavanja sudskih odluka koje se odnose na izvršenje kaznenih presuda;
52. vjeruje da je djelotvoran, pristupačan i pravedan pravosudni sustav koji poštuje temeljna prava snažan pokretač demokracije, povjerenja i dobrobiti građana i uspješnog gospodarstva;
53. pozdravlja stalne napore institucija EU-a i država članica za općeprihvaćenu potporu Međunarodnom kaznenom sudu koji je od ključnog značaja za osiguravanje pravde za žrtve zločina i promicanje poštovanja međunarodnog humanitarnog prava i prava o ljudskim pravima; potiče sve države članice da s Međunarodnim kaznenim sudom zaključe okvirne sporazume, posebno one o premještanju svjedoka, privremenom puštanju na slobodu, premještanju oslobođenih osoba i izvršenju kazni; poziva države članice EU-a da, kao države stranke Rimskog statuta Međunarodnog kaznenog suda, osiguraju Sudu sve potrebne resurse kako bi ispunio svoj mandat i izvršio pravdu na uvjerljiv, pravičan i transparentan način;
54. naglašava potrebu za pružanjem odgovarajućeg osposobljavanja za službenike (policijske službenike, zdravstveno osoblje, sudske službenike itd.) koji bi mogli doći u dodir sa slučajevima u kojima se fizički, psihološki i spolni integritet osobe smatra ugroženim, osobito u slučajevima žena koje su žrtve nasilja na temelju spola; poziva države članice da podupru rad civilnog društva, posebno nevladinih organizacija, ženskih udruga i drugih volonterskih organizacija koje pružaju specijalističku potporu te da s njima surađuju u pružanju potpore ženama koje su žrtve nasilja na temelju spola;
55. poziva države članice da ratificiraju Istanbulsku konvenciju o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji te poziva Komisiju da bez odgode predloži pregovaračke smjernice za pristupanje EU-a toj Konvenciji;

Unutarnja sigurnost

56. primjećuje napredak koji su države članice i Komisija ostvarile u okviru strategije unutarnje sigurnosti i ciklusa politike EU-a o organiziranom i teškom međunarodnom kriminalu, posebno na sljedećim područjima: borbi protiv terorizma, transnacionalnom organiziranom kriminalu (uključujući gospodarski kriminal), kibernetičkom kriminalu te kibernetički potpomognutom kriminalu, kao što je dječja pornografija, zaštiti ključne infrastrukture i borbi protiv korupcije, pranja novca, financiranja terorizma, nasilne radikalizacije i trgovine nezakonitim oružjem; ipak ističe da je u svim navedenim područjima potrebno ostvariti daljnji napredak;
57. ističe da je trgovanje ljudima ozbiljan zločin koji posebno pogađa žene i koji predstavlja kršenje ljudskih prava i dostojanstva koje Unija ne može dopustiti; sa žaljenjem

primjećuje porast broja osoba koje kao žrtve trgovine ljudima ulaze i izlaze iz Unije, unatoč tome što je Direktiva EU-a o borbi protiv trgovine ljudima stupila na snagu u prosincu 2011.; poziva države članice da pojačaju napore za suzbijanje ovog zabrinjavajućeg trenda tako što će u skladu s Direktivom osigurati razvoj i provedbu zajedničke, usklađene i ambiciozne europske strategije, kao i zakonodavstva i mjera za borbu protiv trgovine ljudima i međunarodnog organiziranog kriminala, posebno ciljajući na žene i maloljetnike; ističe potrebu za tim da se aktivnosti u svrhu borbe protiv trgovine ljudima, prisilnog rada i neredovite imigracije usredotoče na temeljne uzroke;

58. žali zbog toga što države članice nisu u potpunosti provele ili u nacionalno utvrđivanje politika uključile akcijski plan EU-a za jačanje kemijske, biološke, radiološke i nuklearne sigurnosti za razdoblje 2010. – 2013. (COM(2009)0273); stoga poziva EU i države članice na jačanje regionalne i europske suradnje i usklađivanja na području kemijske, biološke, radiološke i nuklearne sigurnosti te u vezi s tim također poziva Vijeće da osigura usklađivanje između nacionalnih tijela i koordinatora za borbu protiv terorizma;
59. poziva Komisiju da pojača svoje napore pri zaštiti financijskih interesa Unije i dovršenju odgođene reforme Europskog ureda za borbu protiv prijevara, uz potpuno provođenje zaštite podataka i prava osumnjičenika na temelju odgovarajućih kaznenih definicija;
60. pozdravlja postignuti dogovor o prijedlogu Direktive o zamrzavanju i oduzimanju imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji (COM(2012)0085); ističe da je oduzimanje imovine koja potječe od kaznenih djela jedan od najdjelotvornijih načina za borbu protiv kriminalnih organizacija;
61. čvrsto vjeruje da se politika EU-a o borbi protiv terorizma treba pozabaviti pitanjem radikalizacije skupina/pojedinaca u europskim društvima i očitim trendom individualizacije terorističkih aktivnosti u našem društvu; poziva na bolju usklađenost svih službi EU-a odgovornih za provedbu politika EU-a u borbi protiv terorizma, odnosno koordinatora EU-a za borbu protiv terorizma, Europolu, Stalnog odbora Vijeća za operativnu suradnju u području unutarnje sigurnosti (COSI), radne skupine za terorizam (vanjski aspekti) (COTER) i Eurojusta;
62. žali što se u Komunikaciji Komisije od 10. travnja 2013. pod nazivom „Drugo izvješće o provedbi strategije unutarnje sigurnosti EU-a” (COM(2013)0179) nedovoljno kritički osvrće na aktivnosti koje se provode u okviru strategije unutarnje sigurnosti te se ponavljaju jednaki prioriteti kao i u prvoj komunikaciji iz studenoga 2010., a osobito se zanemaruju posljedice uključivanja Povelje o temeljnim pravima čija se većina odredaba ne primjenjuje samo na građane EU-a, nego na sve osobe na teritoriju EU-a;
63. podsjeća na to da Parlament sada ima punopravnu institucionalnu ulogu na području sigurnosne politike te stoga ima pravo na aktivno sudjelovanje u određivanju obilježja i prioriteta strategije unutarnje sigurnosti i ocjenjivanju tih instrumenata, uključujući kroz praćenje provedbe strategije unutarnje sigurnosti koju zajednički provode Europski parlament, nacionalni parlamenti i Vijeće u skladu s člancima 70. i 71. UFEU-a; smatra da bi Parlament trebao imati ključnu ulogu u procjeni i određivanju politike unutarnje sigurnosti, s obzirom na to da ona ima snažan utjecaj na temeljna prava svih osoba koje žive u EU-u; stoga ističe potrebu za tim da se osigura da navedena politika spada u nadležnost jedine izravno birane europske institucije koja je odgovorna za kontrolu i demokratski nadzor;

64. smatra da su ključni uvjeti za učinkovitost strategije unutarnje sigurnosti pravilna ocjena provedbe, učinaka i konkretnih rezultata politika i zakonodavstva u području unutarnje sigurnosti, analiza sigurnosnih prijetnji koje treba riješiti, razmatranje načela proporcionalnosti i potrebnosti te demokratska rasprava;
65. ističe da se sadašnja strategija unutarnje sigurnosti privodi kraju 2014.; poziva Komisiju da započne s pripremama nove strategije unutarnje sigurnosti za razdoblje 2015. do 2019. koja uzima u obzir stupanje na snagu Ugovora iz Lisabona i uključivanje Povelje o temeljnim pravima u pravo Unije; poziva Vijeće da prije donošenja nove strategije unutarnje sigurnosti u obzir uzme doprinos Parlamenta glede iste; u vezi s tim, u obzir uzima analize Europol, uključujući analizu rizika;
66. potvrđuje da je prekogranični kriminal u porastu u EU-u i stoga naglašava važnost dostatnog financiranja agencija koje djeluju u području suradnje u provedbi zakona; smatra da je sadašnje uređenje različitih instrumenta, puteva i alata za razmjenu informacija o kaznenom progonu na europskoj razini složeno i nepregledno, što vodi do neučinkovitog korištenja dostupnih instrumenata i nedostatnog demokratskog nadzora i odgovornosti na razini EU-a; poziva na to da vizija oblikovanja i optimiziranja razmjene podataka u području provedbe prava u EU, uz istodobno jamčenje temeljnih prava, uključujući visoku razinu zaštite podataka, bude usmjerena prema budućnosti; primjećuje potrebu za povećanjem međusobnog povjerenja tijela zaduženih za provedbu zakona kako bi se potaknula razmjena informacija;
67. odbacuje pojam prognostičkog rada policije bez početne sumnje, osobito prijedlog EU-a o evidenciji imena putnika i zamisao o sustavu EU-a za praćenje financiranja terorizma; poziva Komisiju na opoziv Direktive o zadržavanju podataka¹;
68. poziva Komisiju da države članice potiče da uspostave potporne centre u područjima poznatima po prostituciji kako bi se žrtvama pružila trenutačna psihološka i fizička pomoć;
69. poziva Komisiju da žurno iznese prijedloge za donošenje instrumenata za prekograničnu policijsku suradnju usvojenih u sklopu bivšeg trećeg stupa – kao što je Odluka iz Prüma i Švedska inicijativa – unutar zakonskog okvira Ugovora iz Lisabona;
70. pozdravlja prijedlog Komisije za novu uredbu Europol koja se temelji na novoj pravnoj osnovi predviđenoj Ugovorom iz Lisabona te se nada da će taj važni zakonodavni dokument brzo napredovati u skladu s načelima Ugovora tako da Europol može učinkovitije izvršavati svoju ulogu u borbi protiv organiziranog prekograničnog kriminala;
71. žali zbog toga što EU i dalje ne posjeduje odgovarajuća sredstva za sprječavanje i odgovaranje na prirodne nepogode ili nesreće izazvane ljudskim djelovanjem;

Granice i vize

¹ Direktiva 2006/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o zadržavanju podataka dobivenih ili obrađenih u vezi s pružanjem javno dostupnih elektroničkih komunikacijskih usluga ili javnih komunikacijskih mreža i o izmjeni Direktive 2002/58/EZ, SL L 105, 13.4.2006., str. 54.

72. pozdravlja zaključivanje pregovora o paketu za upravljanje schengenskim prostorom; poziva Komisiju da u potpunosti ispuni svoju ulogu koordinatorice u ocjeni Schengena i čuvarice Ugovora, kako bi se izbjegla svaka situacija koja bi mogla ugroziti funkcioniranje schengenskog prostora; podsjeća na to da schengenski prostor ovisi o međusobnom povjerenju te o ispunjavanju obveza svake države članice, uključujući kontrolu vanjskih granica, u skladu s odredbama Zakonika o schengenskim granicama, što podrazumijeva i korištenje raspoloživim tehnologijama; naglašava važnost borbe protiv trgovine drogom i krijumčarenja na granicama, uključujući krijumčarenje migranata; podsjeća na svoje stajalište da schengenski prostor treba bez odgađanja proširiti kako bi obuhvaćao Rumunjsku i Bugarsku;
73. smatra da je uklanjanje kontrola na unutarnjim granicama jedno od najvećih postignuća europske integracije; poziva Komisiju da posebnu pažnju obrati na odsustvo kontrola na unutarnjim granicama i odlučno spriječi sve pokušaje ograničavanja slobode kretanja osoba koji nisu u skladu s pravnom stečevinom;
74. priznaje da je schengenski prostor jedinstvena pojava te se do sada postupno razvijao; ipak smatra da je nužno dugoročno osmišljavanje njegova daljnjeg razvoja; smatra da bi schengenske vanjske granice ubuduće trebale nadzirati europske pogranične službe čija obuka uključuje upoznavanje sa standardima ljudskih prava;
75. pozdravlja reformu mandata agencije FRONTEX i Sporazum o europskom sustavu nadzora granica (Eurosir); **pozdravlja nove propise** o nadzoru morskih granica **kojima je spašavanje** života migranata kao **i poštovanje** ljudskih prava migranata i tražitelja azila, uključujući načelo zabrane protjerivanja **također postalo pitanje prioriteta**; podsjeća na to da Unija i države članice u kontekstu intervencija na otvorenom moru ili prilikom **provedbe nadzora** vanjskih granica Unije trebaju poštovati međunarodno pravo, pravnu stečevinu i, posebno, sudsku praksu Europskog suda za ljudska prava;
76. izražava duboku tugu i žaljenje zbog tragičnih stradanja na granicama EU-a, naročito na Sredozemnom moru; ponavlja svoje mišljenje da događaji kod Lampeduse trebaju biti prekretnica za EU te da je usvajanje usklađenog pristupa temeljenog na solidarnosti i odgovornosti uz potporu zajedničkih instrumenata jedini način da se spriječe buduće tragedije;
77. poziva Komisiju da pruži informacije o situaciji u pritvornim centrima, uključujući u pogledu poštovanja ljudskih prava, te da iznese inicijative koje se odnose na djelovanje takvih centara u budućnosti;
78. izražava veliku zabrinutost zbog sve većeg broja smrtnih slučajeva, posebno na moru, i kršenja ljudskih prava koji se događaju tijekom nezakonitih pokušaja migranata da uđu na područje EU-a; zahtijeva da Komisija prije sklapanja bilo kakvog sporazuma između Frontexa i treće zemlje o tome obavijesti Parlament; ustraje na tome da takvi sporazumi moraju dati stroga jamstva kojima se osigurava potpuno poštovanje standarda ljudskih prava, također u odnosu na operacije vraćanja, zajedničkog nadzora, potrage i spašavanja te presretanja;
79. podsjeća na ključnu ulogu Frontexa i Europske visoke policijske škole pri obuci policijskog osoblja i graničnih službi kako bi pri izvršavanju europskog pravosuđa i provedbe zakona poštovali ljudska prava migranata;

80. snažno podržava poziv Europskog vijeća na jačanje uloge Frontexa u skladu sa Stockholmskim programom kako bi se povećao njegov kapacitet za učinkovitiji odgovor na promjenjive migracijske tokove;
81. izražava žaljenje zbog zakašnjele migracije na schengenski informacijski sustav II. i nastalog povećanja troškova; pozdravlja nastavak usvajanja viznog informacijskog sustava i uspostavu agencije eu-LISA za operativno upravljanje; naglašava da navedeni novi sustavi sada trebaju biti ispitani u svakodnevnoj uporabi; ponavlja svoj zahtjev za time da „novi instrumenti za upravljanje granicama ili opsežni sustavi za pohranu podataka ne trebaju biti stavljeni u upotrebu sve dok su postojeći alati potrebni, u potpunosti funkcionalni, sigurni i pouzdani”; izražava duboku zabrinutost zbog prijavljenih upada u schengenski informacijski sustav i smatra da je potrebno raspraviti o pitanju eksternaliziranja aktivnosti koje se odnose na rad opsežnih europskih informatičkih sustava i upravljanje njima; poziva Komisiju da pravovremeno dostavi ocjene tih sustava predviđenih pojedinim pravnim instrumentima; žali zbog nedovoljnog napretka u vezi s korištenjem sigurnim izvornim dokumentima;
82. pozdravlja napredak postignut na području vizne pravne stečevine, no usto poziva na poboljšanu provedbu postojećih pravila; smatra da su se zajednički centri za podnošenje zahtjeva za vize pokazali kao koristan alat koji bi mogao postati standard u budućnosti; smatra da bi se u međuinstitucionalnim raspravama o ciljevima zajedničke vizne politike trebalo odrediti korake koje treba poduzeti za daljnje usklađivanje viznih postupaka, uključujući zajednička pravila o izdavanju viza; poziva na sklapanje daljnjih sporazuma o pojednostavnjenju viznih postupaka te na praćenje i poboljšanje postojećih;
83. poziva države članice da iskoriste postojeće odredbe Zakonika o vizama i Zakonika o schengenskim granicama koje omogućuju izdavanje humanitarnih viza te da potpomognu osiguravanju privremenog skloništa za aktiviste za ljudska prava koji se nalaze u opasnosti u trećim zemljama;
84. poziva institucije EU-a i države članice da povećaju mobilnost radnika izdavanjem privremenih viza i olakšavanjem postupka ponovne prijave za osobe koje se već nalaze u sustavu; smatra da bi tako učinkovito povećala mobilnost radnika time što bi se zajamčila pravna sigurnost i povećala unutarnja mobilnost unutar EU-a;
85. poziva Komisiju da dodatno poboljša postojeće sporazume o pojednostavnjenju viznih postupaka između Unije i istočnih susjeda te da radi na uspostavi bezviznog putnog prostora čime bi se omogućio međuljudski kontakt;

Azil i migracija

86. podsjeća da je u okviru Stockholmskog programa Europsko vijeće naglasilo „da migracija kojom se dobro upravlja može biti korisna za sve zainteresirane strane”; očekuje daljnji napredak u donošenju zakonodavstva na području zakonite migracije i poziva na veće napore u budućnosti s obzirom na demokratske izazove i potrebe gospodarstva; istodobno smatra da integracija migranata zahtijeva veću pozornost;
87. poziva europske institucije i vlade država članica da šire svijest u široj javnosti i među poslodavcima o imigracijskom internetskom portalu EU-a; poziva Komisiju da nadzire prenošenje Direktive o plavoj karti i izvješćuje o njezinoj primjeni kao što je utvrđeno Direktivom;

88. hitno poziva na veću transparentnost te od svake države članice zahtijeva da na godišnjoj osnovi izvješćuje o napretku svake pojedine manjinske skupine na području integracije u tržište rada i učinaka politike ravnopravnosti; potiče Europsku komisiju da podnese „godišnje izvješće o trendovima” koje odražava usporedive pokazatelje socijalne kohezije koji su dogovoreni te ih iznese kao ciljeve, uključujući nadzor nad situacijom s novim migrantima, državljanima trećih zemalja s dugotrajnim boravištem, naturaliziranim migrantima i djecom migranata u cijeloj Europskoj uniji, te raščlani prema ravnopravnosti (tj. etničkoj/rasnoj, religije/uvjerenja, spolnoj, dobnoj, spolne orijentacije i invaliditeta), kako bi se mogao mjeriti napredak politike socijalnog uključivanja tijekom vremena; smatra da bi se u tu svrhu trebalo primijeniti otvorenu metodu koordinacije;
89. prepoznaje da su nedavne promjene i nemiri u sjevernoj Africi i na Bliskom istoku pojačale pritisak na istočne i južne granice EU-a;
90. pozdravlja usvajanje paketa o azilu; poziva Komisiju na nadziranje pravilne provedbe paketa od strane država članica od datuma primjene nadalje i poduzimanje potrebnih koraka kako bi osigurala usklađenost nacionalnog zakonodavstva sa sudskom praksom; predlaže da ubuduće Europski potporni ured za azil (EASO) uključi to novo zakonodavstvo u svoje programe obuke;
91. poziva na uspostavu povezne točke za pitanja spolne jednakosti u EASO-u;
92. žali zbog kontinuirane i sustavne prakse zadržavanja migranata u pritvornim centrima, što je nedavno istaknulo Vijeće za ljudska prava UN-a; poziva na daljnji razvoj i provedbu alternativnih rješenja za pritvaranje, uključujući reguliranje migranata bez osobnih dokumenata ne temelju jasnih kriterija;
93. smatra da bi, u kontekstu Dublinskog sustava, trebalo u budućnosti razmotriti mogućnost ukidanja premještanja u države članice pod velikim pritiskom;
94. duboko žali zbog neuspjeha u ostvarenju načela solidarnosti i ravnopravne podjele odgovornosti, kako je određeno člankom 80. UFEU-a; smatra da će istaknute i konkretnije mjere biti nužne u budućnosti, osobito u slučaju država članica koje zaprimaju veći broj migranata i zahtjeva za azil; poziva na uvođenje usklađenog programa dobrovoljnog trajnog premještanja unutar EU-a za korisnike međunarodne zaštite;
95. smatra da bi trebalo proširiti vanjsku dimenziju politike azila u vezi s ponovnim naseljavanjem i zaštićenim postupcima ulaska; izražava žaljenje zbog dosad ograničenog sudjelovanja država članica u ponovnom naseljavanju;
96. izražava duboku zabrinutost za sudbinu državljana trećih zemalja i osoba bez državljanstva koje su ponovno prihvaćene u okviru sporazuma EU-a o ponovnom prihvatu, uključujući slučajeve pritvaranja na neodređeno vrijeme, pravne nesigurnosti ili vraćanja u zemlju podrijetla, te zahtijeva da se klauzule za treće državljane isključe iz ovih sporazuma; naglašava važnost provedbe preporuka koje je Komisija dala u ocjeni sporazuma o ponovnom prihvatu;

Vanjska dimenzija područja slobode, sigurnosti i pravde

97. navodi važnost ojačane vanjske dimenzije europske politike na području slobode, sigurnosti i pravde i poziva na bolju suradnju s trećim zemljama na svim razinama na područjima sigurnosti, migracije, temeljnih prava i upravljanja granicama;
98. ističe da bi Europska unija i države članice trebale nastaviti uključivati imigraciju u razvojnu suradnju i ojačati svoje sporazume o partnerstvu u cilju promicanja suradnje s trećim zemljama podrijetla i zemljama tranzita u borbi protiv trgovine ljudima i nezakonite imigracije, u obnavljanju obiteljskih veza, povratku i ponovnom prihvatu u kontekstu redovitog dijaloga koji Europska unija vodi s tim zemljama te djelovanja koje provodi Europska služba za vanjsko djelovanje (EEAS); poziva na solidarnost s trećim zemljama koje se nalaze u blizini zemalja u kojima se odvijaju građanski sukobi, koje primaju izbjeglice koje bježe od tih sukoba;
99. ističe potrebu za promicanje politika dobrovoljnog vraćanja;
100. naglašava da se Ugovorom o Europskoj uniji (UEU) u središte unutarnjih i vanjskih politika EU-a stavljaju ljudska prava, demokracija i vladavina prava, kao što je utvrđeno člancima 2., 3. i 21. UEU-a, te u skladu s time smatra da bi na dosljedan način trebalo razviti poštovanje, zaštitu i promicanje tih vrijednosti, što bi EU dalo vjerodostojnost na svjetskoj sceni; žali zbog upornog odbijanja Komisije da sastavi nacrt plana djelovanja na području ljudskih prava radi promicanja vrijednosti EU-a u vanjskoj dimenziji politika slobode, sigurnosti i pravde na što poziva Štokholmski program;
101. potiče Komisiju i EEAS na poduzimanje praktičnih koraka radi osiguravanja veće dosljednosti i usklađenosti između unutarnjih i vanjskih politika EU-a;
102. snažno vjeruje da EU i njegove države članice ne bi trebale potpisivati sporazume s trećim zemljama na području slobode, sigurnosti i pravde ako postoji ozbiljan rizik kršenja ljudskih prava te se ne poštuje vladavina prava; naglašava da bi svaki sporazum iz tog područja trebalo sklopiti nakon pažljive procjene učinka na ljudska prava te bi trebao sadržavati klauzulu o obustavi vezanu za ljudska prava;
103. izražava zabrinutost zbog sve brojnijih zahtjeva upućenih susjednim zemljama u vezi s migracijskom politikom i politikom upravljanja granicama u EU-u; poziva na pristup temeljen na ljudskim pravima kada je riječ o upravljanju migracijama i granicama EU-a kojim se osigurava da su prava zakonitih i nezakonitih migranta, kao i ostalih osjetljivih skupina, uvijek na prvom mjestu; podsjeća na izvanteritorijalnu primjenu Europske konvencije o ljudskim pravima u provedbi migracijske politike EU-a iz presude Europskog suda za ljudska prava;
104. poziva na bolje usklađivanje dijaloga o ljudskim pravima i pododbora za pravdu, slobodu i sigurnost utemeljenih u okviru sporazuma s trećim zemljama, osobito zemljama obuhvaćenima Europskog politikom susjedstva te, općenitije, svih onih na koje utječu sporazumi o ponovnom prihvatu;
105. poziva Komisiju da predloži aktivnosti zaštite i pružanja pomoći ženama koje su žrtve trgovine ljudima i seksualnog iskorištavanja putem mjera koje uključuju razvoj programa kompenzacije, siguran povratak, pomoć pri reintegraciji u državi domaćinu u slučaju svojevoljnog povratka, pomoć i potporu tijekom boravka u EU-u te suradnju s vlastima u zemlji podrijetla kako bi se zaštitile obitelji žrtava trgovine ljudima i seksualnog iskorištavanja;

Metode, sredstva i postupci

106. smatra da se procesom oblikovanja politike treba poštovati najviše moguće standarde; smatra da bi se u definiranju problema, raspravi o mogućim rješenjima i izboru mogućih opcija trebalo pratiti redoslijed; navodi da je potrebno uložiti veće napore u istraživanje na europskoj razini i da bi bliskija suradnja i bolja podjela informacija između europskih institucija i agencija te država članica poboljšala oblikovanje i provedbu politike;
107. žali zbog nepostojanja objektivne ocjene napretka u ostvarivanju područja slobode, sigurnosti i pravde te pouzdanih informacija o provedbi pravne stečevine od strane država članica;
108. predlaže sustavnu, objektivnu i neovisnu naknadnu ocjenu zakonodavstva i njegove provedbe, u kojoj bi također trebalo ocijeniti trajnu potrebu za zakonodavstvom na tom području; posebice ističe važnost provedbe ocjene učinka u tu svrhu unutar Komisije, Parlamenta i Vijeća uz istodobno očuvanje standarda i izbjegavanje prekomjerne birokracije;
109. pozdravlja inicijativu Komisije za izradu nacrtu o Semaforu pravde EU-a čiji je cilj osiguranje visokokvalitetnog pravnog sustava na području građanskog, trgovačkog i upravnog prava budući da je konkretna primjena zakona u konačnici u nadležnosti sudova;
110. naglašava da visokokvalitetni pravni sustavi mogu imati ključnu ulogu u vraćanju pouzdanosti te da mogu obnoviti gospodarski rast i pridonijeti povjerenju i stabilnosti; ističe da predvidljive, pravodobne i provedive sudske odluke čine važne strukturne komponente privlačnog poslovnog okruženja, kao što je opisano u komunikaciji Komisije „Semafor pravde EU-a, alat za promicanje učinkovitog pravosuđa i rasta” (COM(2013)0160);
111. poziva Komisiju da stavi veći naglasak na nadziranje i osiguravanje konkretne provedbe zakonodavstva EU-a od strane država članica; smatra da to mora predstavljati politički prioritet s obzirom na širok jaz koji se često zamjećuje između politika donošanih na europskoj razini i njihove provedbe na nacionalnoj razini; ističe da se svako strateško planiranje mora temeljiti na iskustvu prethodne provedbe i da se takvo planiranje stoga ne smije sastojati isključivo od popisa ciljeva i prioriteta nego mora uključivati prethodno planiranje radi ocjene provedbe; navodi da, kad su u pitanju prava građana i državljana trećih zemalja s boravištem, to je potrebno provoditi od prvoga dana stupanja na snagu određenog zakona; smatra da je potrebno učiniti više kako bi se ostvarila odgovarajuća provedba, među ostalim uz pomoć usklađivanja i suradnje između Komisije, država članica i agencija te pružanjem pomoći državama članicama u vidu smjernica, praktične potpore i razmjene najboljih praksi; zauzima stajalište da bi razlozi koji su doveli do neuspjeha provedbe zakonodavstva EU-a trebali biti utvrđeni i riješeni, ako je potrebno putem postupaka zbog kršenja prava;
112. smatra da poboljšavanje kvalitete zakonodavstva EU-a na području slobode, sigurnosti i pravde iziskuje zajedničke napore država članica i europskih institucija radi poboljšanja razmjene informacija o svakom nacionalnom sustavu i pružanja točnih pravnih informacija (o nacionalnom/regionalnom zakonodavstvu i standardima koji su primjenjivi) kao i informacija o provedbi i praksama; poziva na bolju koordinaciju među institucijama;

113. žali zbog činjenice što Vijeće ne uključuje Parlament više u sastavljanje strateških dokumenata, kao što su strategija za droge i strategija za unutarnju sigurnost;
114. smatra da je razvoj europske kulture pravosuđa ključni preduvjet za ostvarenje područja slobode, sigurnosti i pravde za građane i osiguravanje bolje primjene prava EU-a; imajući to u vidu, poziva na stavljanje mnogo većeg naglaska na pravosudnu obuku EU-a za sve pravne stručnjake te njezino financiranje; naglašava važnost korištenja pristupa „odozdo prema gore” u programima za pravosudnu obuku, osiguranja veće dostupnosti izvora informacija o europskom pravu preko mrežne tehnologije (tj. internetskog portala za pravosuđe), poboljšanja znanja o europskom pravu i jezičnih vještina sudbenih vlasti, uspostave i očuvanja umreženosti na tom području te svih drugih mjera koje olakšavaju svakodnevnu pravosudnu suradnju kako bi se osiguralo uzajamno povjerenje i buduća suradnja te uzajamno priznavanje;

Sljedeći koraci

115. smatra da su za područje slobode, sigurnosti i pravde neophodni usmjeravanje, usklađenost i mjerila; smatra da takvi ciljevi zahtijevaju pripremu odgovarajućeg programa u duhu Ugovora iz Lisabona kao zajednički zadatak Parlamenta, Vijeća i Komisije;

o

o o

116. nalaže svojem predsjedniku da ovu rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji.